

RÅDETS DIREKTIV 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald

Vær opmærksom på, at dette blot er Dansk Affaldsforenings sammenfatning af direktivet med de nye ændringer. Der skal derfor tages forbehold for fejl og mangler. De officielle direktiver gælder til hver en tid.

Inkl. rettelser pr.

29.09.2003: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1882/2003 af 29. september 2003 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter omfattet af proceduren i EF-traktatens artikel 251"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003R1882&from=DA>

22.10.2008: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008R1137&from=DA>

05.12.2011: "RÅDETS DIREKTIV 2011/97/EU af 5. december 2011 om ændring af direktiv 1999/31/EF for så vidt angår specifikke kriterier for oplagring af metallisk kviksølv, der betragtes som affald"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0097&qid=1535109496916&from=EN>

30.05.2018: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/850 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L0850&qid=1528971872274&from=EN>

Indhold

RÅDETS DIREKTIV 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald.....	1
Præambel 30. maj 2018	3
Direktiv om deponering af affald (inkl. rettelser fra 2018)	7
Artikel 1 – Generelle mål	7
Artikel 2 - Definitioner	7
Artikel 3 - Anvendelsesområde	9
Artikel 4 - Deponeringsanlægskategorier	10
Artikel 5 – Affald og affaldsbehandling, som ikke kan accepteres på deponeringsanlæg	11
Artikel 5a – Regler for beregning af, om målene er opfyldt	13
Artikel 5b – Rapport om tidlig varsling	14
Artikel 5c – Udveksling af information og bedste praksis	14

Artikel 6 – Affaldstyper, der kan modtages i de forskellige kategorier deponeringsanlæg	14
Artikel 7 – Ansøgning om godkendelse	15
Artikel 8 – Betingelser for udstedelse af en godkendelse	16
Artikel 9 – Godkendelsens indhold	17
Artikel 10 – Omkostninger ved affaldsdeponering	17
Artikel 11 – Procedurer for modtagelse af affald	17
Artikel 12 – Kontrol og overvågning i driftsfasen	18
Artikel 13 – Procedurer for nedlukning og efterbehandling	19
Artikel 14 – Bestående deponeringsanlæg	20
Artikel 15 - Rapportering	20
Artikel 15a - Instrumenter til fremme af en omstilling til en mere cirkulær økonomi	21
Artikel 15b - Bestemmelse af permeabilitetskoefficienten for deponeringsanlæg	21
Artikel 15c – EU-standard for prøveudtagning af affald	21
Artikel 16 – Revision af bilagene	21
Artikel 17 - Udvalgsprocedure	21
Artikel 18 – Gennemførelse i national ret	22
Artikel 19 - Ikrafttrædelse	22
Artikel 20 - Adressater	22
BILAG I - GENERELLE KRAV TIL ALLE KATEGORIER DEPONERINGSANLÆG	23
BILAG II - KRITERIER OG PROCEDURER FOR AFFALDSMODTAGELSE	26
BILAG III - KONTROL- OG OVERVÅGNINGSPROCEDURER I FORBINDELSE MED DRIFT OG EFTERBEHANDLING	31
BILAG IV - GENNEMFØRELSEPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 5, STK. 6	35

Præambel 30. maj 2018

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, øge energieffektiviteten og mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer.
- (2) De mål om begrænsning af deponering, der er fastlagt i Rådets direktiv 1999/31/EF⁴, bør styrkes, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi og skabe fremdrift med hensyn til gennemførelsen af Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet: opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« ved gradvist at reducere deponering af affald, der er bestemt til deponeringsanlæg for ikke-farligt affald til et minimum. Kommissionen og medlemsstaterne bør sikre, at en sådan reduktion passer ind i en integreret politik, der sikrer en korrekt anvendelse af affaldshierarkiet, styrker omstillingen hen imod forebyggelse, inklusiv genbrug og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, og forhindrer et skift fra deponering hen imod forbrænding.
- (3) For at sikre større sammenhæng i EU-retten om affald bør definitionerne fastlagt i direktiv 1999/31/EF i relevant omfang bringes i overensstemmelse med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁵.
- (4) Den eksisterende definition af »isoleret bebyggelse« skal tilpasses med hensyn til regioner i den yderste periferi for at tage hensyn til de særlige forhold i forbindelse med sådanne bebyggelser, som giver

¹ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

² EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

³ Europa-Parlamentets udtalelse af 19.2.1998 (EFT C 80 af 16.3.1998, s. 196), Rådets fælles holdning af 4.6.1998 (EFT C 333 af 30.10.1998, s. 15) og Europa-Parlamentets beslutning af 9.2.1999 (EFT C 150 af 28.5.1999, s. 78).

⁴ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

anledning til væsentligt anderledes bekymringer ud fra et miljømæssigt perspektiv sammenholdt med andre regioner.

- (5) Anvendelsesområdet for direktiv 1999/31/EF bør tilpasses til anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF⁶ og bør fortsat omfatte deponeringen af affald fra de udvindingsindustrier, der ikke er omfattet af direktiv 2006/21/EF.
- (6) Der kan skabes klare miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige fordele ved yderligere at begrænse deponering — indledningsvis med de affaldsstrømme, der indsamles særskilt såsom plast, metal, glas, papir og bioaffald. Ved gennemførelsen af disse begrænsninger for deponering bør der tages hensyn til den tekniske, miljømæssige eller økonomiske gennemførlighed af genanvendelse eller andre former for nyttiggørelse af restaffald fra særskilt indsamlet affald.
- (7) Bionedbrydeligt kommunalt affald udgør en stor andel af det kommunale affald. Deponering af ubehandlet, bionedbrydeligt affald forårsager betydelige miljømæssige skadevirkninger i form af drivhusgasemissioner og forurening af overfladevand, grundvand, jord og luft. Selv om direktiv 1999/31/EF allerede indeholder mål for omdirigering af bionedbrydeligt affald, bør der indføres yderligere begrænsninger for deponering af bionedbrydeligt affald, idet det forbydes at deponere bionedbrydeligt affald, som er indsamlet særskilt til genanvendelse i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF.
- (8) For at sikre en korrekt anvendelse af affaldshierarkiet bør der træffes passende foranstaltninger med henblik på, fra 2030, at anvende begrænsninger for deponering af alt affald, der er egnet til genanvendelse eller anden materiale- eller energinyttiggørelse. Disse begrænsninger bør ikke anvendes i de tilfælde, hvor det kan påvises, at affaldet ikke er egnet til genanvendelse eller anden nyttiggørelse, og at deponering vil give det bedste samlede miljøresultat i overensstemmelse med affaldshierarkiet som fastsat i direktiv 2008/98/EF.
- (9) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Fastsættelsen af reduktionsmål for deponering vil kræve større ændringer af affaldshåndteringen i mange medlemsstater og vil gøre det lettere at opnå yderligere fremskridt og investeringer inden for særskilt indsamling, sortering og genanvendelse af affald samt forhindre, at genanvendelige materialer fastlåses på de lavere niveauer i affaldshierarkiet.
- (10) En gradvis reduktion af deponering er nødvendig for at forebygge skadevirkninger for menneskers sundhed og miljøet og for at sikre, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer gradvist og effektivt kan nyttiggøres gennem passende affaldshåndtering og i overensstemmelse med affaldshierarkiet som

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).

fastlagt i direktiv 2008/98/EF. Med en sådan reduktion bør det undgås, at der skabes overkapacitet af faciliteter til behandling af restaffald, såsom via energiudnyttelse eller simpel mekanisk-biologisk behandling af ubehandlet kommunalt affald, da dette kan undergrave opfyldelsen af Unionens langsigtede mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald som fastlagt i direktiv 2008/98/EF. For at undgå skadevirkninger for menneskers sundhed og miljøet bør medlemsstaterne på tilsvarende vis træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres, men uden at overholdelsen af denne forpligtelse fører til, at der skabes overkapacitet til håndtering af restaffald fra kommunalt affald. For at sikre sammenhæng mellem de mål, der er fastlagt i direktiv 2008/98/EF, og de reduktionsmål for deponering, der er fastsat i direktiv 1999/31/EF som ændret ved nærværende direktiv, og sikre en koordineret planlægning af den infrastruktur og de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse mål, bør de medlemsstater, der ifølge data indberettet via OECD's og Eurostats fælles spørgeskema deponerede mere end 60 % af deres kommunale affald i 2013, kunne beslutte at forlænge fristen for opfyldelse af det deponeringsmål, der er fastsat for 2035.

- (11) For at sikre datapålidelighed er det vigtigt at fastlægge mere præcise regler for medlemsstaternes rapportering af kommunalt affald, der er blevet deponeret. Rapporteringen bør være baseret på mængden af kommunalt affald, der er deponeret efter behandlingsoperationer med henblik på forberedelse af sådant affald til efterfølgende deponering såsom stabilisering af bionedbrydeligt kommunalt affald, og på inputtet til forbrændingsoperationer med henblik på bortskaffelse. Med hensyn til kommunalt affald, der indgår i behandlingsoperationer forud for genanvendelse og nyttiggørelse af affald såsom sortering og mekanisk behandling, bør det affald, der hidrører fra sådanne operationer, og som i sidste ende deponeres, også tages i betragtning med henblik på beregning af deponeringsmålet.
- (12) Når medlemsstaterne gennemfører forpligtelsen fastlagt i direktiv 1999/31/EF for at sikre, at affald behandles, inden det deponeres, bør medlemsstaterne anvende den mest hensigtsmæssige behandling, herunder stabilisering af den organiske affaldsfraktion, for i videst muligt omfang at mindske de negative virkninger ved deponering af sådant affald på miljøet og menneskers sundhed. Når medlemsstaterne vurderer hensigtsmæssigheden af en behandling, bør de tage hensyn til de foranstaltninger, der allerede er gennemført for at mindske disse negative virkninger, navnlig frasortering af bioaffald og særskilt indsamling af papir og pap.
- (13) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- (14) For at medvirke til opfyldelsen af målsætningerne i direktiv 1999/31/EF og sætte gang i omstillingen til en cirkulær økonomi bør Kommissionen fremme koordineringen og udvekslingen af oplysninger og bedste praksis blandt medlemsstaterne og de forskellige økonomiske sektorer.

- (15) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne eller til at sikre en god gennemførelse og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen af, hvorvidt bestemmelserne overholdes, udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (16) Data rapporteret fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsdata, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten. Pålidelig rapportering af data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse, for en fornuftig planlægning af infrastrukturen for affaldsbehandling og for sikring af datasammenlignelighed blandt medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om opfyldelse af målene fastsat i direktiv 1999/31/EF, som ændret ved nærværende direktiv, anvende de nyeste regler, der er udarbejdet af Kommissionen og metoder udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelsen af dette direktiv.
- (17) For at sikre at der fastsættes ens vilkår for gennemførelsen af direktiv 1999/31/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår artikel 5a, stk. 4, artikel 15, stk. 5, og artikel 15b og 15c, som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷.
- (18) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre affaldshåndteringen i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten og at sikre en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre opnås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Direktiv 1999/31/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget. —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Direktiv om deponering af affald (inkl. rettelser fra 2018)

Artikel 1 – Generelle mål

1. Med henblik på at støtte Unionens omstilling til en cirkulær økonomi og opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁹, særlig artikel 4 og 12, er formålet med dette direktiv at sikre en gradvis reduktion af deponering af affald, navnlig af affald, der er egnet til genanvendelse og anden nyttiggørelse, og ved hjælp af præcise driftsmæssige og tekniske krav til affald og deponeringsanlæg at fastlægge foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra deponering af affald, herunder navnlig forureningen af overfladevand, grundvand, jord og luft, og belastningen af det globale miljø, herunder drivhuseffekten, samt eventuelle heraf følgende risici for menneskers sundhed under hele deponeringsanlæggets levetid.
2. For så vidt angår deponeringsanlægs tekniske karakteristika indeholder dette direktiv de relevante tekniske krav til de deponeringsanlæg, som direktiv 96/61/EF finder anvendelse på, således at de generelle krav i nævnte direktiv kan omsættes til konkrete forskrifter. De relevante krav i direktiv 96/61/EF anses for opfyldt, hvis kravene i nærværende direktiv er opfyldt.

Artikel 2 - Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) definitionerne på »affald«, »farligt affald«, »ikke-farligt affald«, »kommunalt affald«, »affaldsproducent«, »affaldsindehaver«, »affaldshåndtering«, »særskilt indsamling«, »nyttiggørelse«, »forberedelse med henblik på genbrug«, »genanvendelse« og »bortskaffelse«, jf. artikel 3 i direktiv 2008/98/EF*, finder anvendelse«
- b) udgået
- c) udgået

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

- d) udgået
- e) "inert affald": affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydeligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det kan formodes at ville medføre forurening af miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatafgivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolatets økotoxicitet skal være af ubetydeligt omfang og må navnlig ikke bringe overfladevandets og/eller grundvandets kvalitet i fare
- f) "underjordisk opbevaring": et permanent affaldsopbevaringsanlæg i et dybtliggende geologisk hulrum som f.eks. en salt- eller kaliummine
- g) "deponeringsanlæg": et affaldsbortskaffelsesanlæg til deponering af affald på eller i jorden (dvs. under jorden), herunder:-
- interne affaldsbortskaffelsesanlæg (dvs. deponeringsanlæg, hvor affaldsproducenten deponerer eget affald på produktionsstedet), og
 - et permanent anlæg (dvs. over et år), der bruges til midlertidig opbevaring af affald
- men ikke:
- anlæg, hvor affald læses af til forbehandling inden videre transport med henblik på genanvendelse, behandling eller bortskaffelse andetsteds, og
 - opbevaring af affald i en periode på som hovedregel under tre år forud for genanvendelse eller behandling, eller
 - opbevaring af affald i en periode på under et år forud for bortskaffelse
- h) "behandling": de fysiske, termiske, kemiske eller biologiske processer, herunder sortering, hvorved affaldets egenskaber ændres med et formål at mindske dets omfang eller farlighed, gøre håndteringen lettere eller fremme genanvendelsen
- i) "perkolat": enhver væske, der siver ned gennem det deponerede affald, og som udledes fra eller er indeholdt i et deponeringsanlæg
- j) "gas fra deponeringsanlæg": alle gasser, der dannes i deponeret affald
- k) "eluat": den opløsning, en laboratorieprøve for udvaskning resulterer i

- l) "operatør": den fysiske eller juridiske person, der har ansvaret for et deponeringsanlæg i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor deponeringsanlægget er beliggende; der kan være tale om forskellige personer fra forberedelses- til efterbehandlingsfasen
- m) "bionedbrydeligt affald": enhver type affald, der kan undergå en anaerob eller aerob nedbrydning, såsom levnedsmidler og haveaffald samt papir og pap;
- n) "indehaver": producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- o) "ansøger": den person, der ansøger om en deponeringsanlægsgodkendelse i medfør af dette direktiv
- p) "kompetent myndighed": den myndighed, medlemsstaten udpeger som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af dette direktiv
- q) "flydende affald": affald i flydende form, herunder spildevand, men ikke slam
- r) "isoleret bebyggelse": en bebyggelse
- med højst 500 indbyggere pr. kommune eller pr. bebyggelse og med højst fem indbyggere pr. km², og
 - hvor afstanden til nærmeste bymæssige bebyggelse med mindst 250 indbyggere pr. km² er mindst 50 km, eller hvor de nærmeste bymæssige bebyggelser er svært tilgængelige ad vej på grund af barske vejrforhold en stor del af året.

I regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten, kan medlemsstaterne beslutte at anvende følgende definition:

»isoleret bebyggelse«: en bebyggelse

- med højst 2 000 indbyggere pr. bebyggelse og med højst fem indbyggere pr. km² eller med flere end 2 000, men færre end 5 000 indbyggere pr. bebyggelse, og højst fem indbyggere pr. km², og hvis affaldsproduktion ikke overstiger 3 000 ton pr. år, og
- hvor afstanden til nærmeste bymæssige bebyggelse med mindst 250 indbyggere pr. km² er mindst 100 km, og hvor denne bymæssige bebyggelse ikke er tilgængelig ad vej.

Artikel 3 - Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne skal anvende dette direktiv på deponeringsanlæg som defineret i artikel 2, litra g).

2. Uden at det indskrænker anvendelsen af gældende fællesskabslovgivning, er følgende undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde:
 - spredning af slam, herunder kloakslam og klapmateriale, og tilsvarende materiale på jorden med henblik på gødskning eller jordforbedring
 - anvendelse af dertil egnet inert affald til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål i deponeringsanlæg
 - deponering af ikke farligt klapmateriale langs mindre vandløb, hvorfra det er opgravet, og af ikke farligt klapmateriale i overfladevand, herunder på bunden af vandløbet eller i dets undergrund

3. Håndtering af affald fra landbaserede udvindingsindustrier, det vil sige affald, der hidrører fra efterforskning, udvinning, herunder udviklingsfasen forud for produktionen, behandling og oplagring af mineraler samt fra driften af stenbrud, er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde, hvis den er omfattet af anvendelsesområdet for andre EU-lovgivningsmæssige retsakter.

4. Uden at det indskrænker anvendelsen af direktiv 75/442/EØF, kan medlemsstaterne efter eget valg erklære, at dele af eller hele artikel 6, litra d), artikel 7, stk. 1, nr. i), artikel 8, litra a), nr. iv), artikel 10, artikel 11, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 12, litra a) og c), bilag I, punkt 3 og 4, bilag II (undtagen punkt 3, niveau 3, og punkt 4) og bilag III, punkt 3-5, i nærværende direktiv ikke finder anvendelse på:
 - a) deponeringsanlæg for ikke farligt eller inert affald med en samlet kapacitet på højst 15000 tons eller med en årlig tilførsel på højst 1000 tons, der betjener øer, forudsat at det pågældende deponeringsanlæg er det eneste på øen, og forudsat at det udelukkende er bestemt til deponering af affald produceret på øen. Når denne samlede kapacitet er opbrugt, skal eventuelle nye deponeringsanlæg på øen overholde dette direktivs krav
 - b) deponeringsanlæg for ikke farligt eller inert affald i isolerede bebyggelser, forudsat at det pågældende deponeringsanlæg udelukkende er bestemt til deponering af affald fra den pågældende isolerede bebyggelse.

Senest to år efter datoen i artikel 18, stk. 1, meddeler medlemsstaterne Kommissionen en liste over de øer og isolerede bebyggelser, der er undtaget fra direktivet. Kommissionen offentliggør listen over øer og isolerede bebyggelser.

5. Uden at det indskrænker anvendelsen af direktiv 75/442/EØF kan medlemsstaterne efter eget valg erklære, at underjordisk opbevaring som defineret i artikel 2, litra f), i nærværende direktiv kan undtages fra bestemmelserne i artikel 13, litra d), bilag I, punkt 2 (bortset fra første led) og punkt 3-5, og bilag III, punkt 2, 3 og 5, i nærværende direktiv.

Artikel 4 - Deponeringsanlægskategorier

Hvert deponeringsanlæg klassificeres i en af følgende kategorier:

- deponeringsanlæg for farligt affald

- deponeringsanlæg for ikke farligt affald
- deponeringsanlæg for inert affald.

Artikel 5 – Affald og affaldsbehandling, som ikke kan accepteres på deponeringsanlæg

1. Medlemsstaterne opstiller en national strategi til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald senest to år efter den dato, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, og meddeler Kommissionen denne strategi. Strategien skal omfatte foranstaltninger til gennemførelse af målsætningerne i stk. 2, navnlig ved genvinding, kompostering, biogasproduktion eller materiale-/energigenvinding. Inden 30 måneder efter den dato, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet med en oversigt over de nationale strategier.
2. Denne strategi skal sikre følgende:
 - a) senest fem år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, være reduceret til 75 % af den samlede mængde (beregnet i vægt) bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger
 - b) senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, være reduceret til 50 % af den samlede mængde (beregnet i vægt) bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger
 - c) senest 15 år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, være reduceret til 35 % af den samlede mængde (beregnet i vægt) bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger.

Medlemsstater, der i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger, førte mere end 80 % af deres indsamlede dagrenovation til deponering, kan udsætte opfyldelsen af målene i litra a), b) eller c) i en periode på højst fire år. Medlemsstater, der ønsker at anvende denne bestemmelse, skal på forhånd meddele Kommissionen deres afgørelse. Kommissionen underretter de andre medlemsstater og Europa-Parlamentet om disse afgørelser.

Gennemførelsen af bestemmelserne i ovenstående afsnit må under ingen omstændigheder føre til, at målet i litra c) opnås senere end fire år efter den dato, der er fastsat i litra c).

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, således at nedenstående typer affald ikke modtages på et deponeringsanlæg:
 - a) flydende affald
 - b) affald, som under deponeringsforholdene er eksplosivt, ætsende, brandnærende, let antændeligt eller antændeligt, som defineret i bilag III til direktiv 91/689/EØF

- c) affald fra hospitaler, klinikker, dyrehospitaler og lignende, der er smitsomt som defineret i direktiv 91/689/EØF (egenskab H9 i bilag III), og affald, der falder ind under kategori 14 (bilag I.A) i samme direktiv
- d) hele brugte dæk to år efter datoen i artikel 18, stk. 1, bortset fra dæk, som har været anvendt som materiale i ingeniørarbejder, og ituskårne brugte dæk fem år efter datoen i artikel 18, stk. 1, (i begge tilfælde med undtagelse af cydeldæk og dæk med en udvendig diameter på over 1400 mm)
- e) enhver anden type affald, som ikke opfylder de kriterier for modtagelse, der er fastsat i overensstemmelse med bilag III.
- f) affald, som er indsamlet særskilt til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF og artikel 22 i nævnte direktiv, med undtagelse af affald, som hidrører fra efterfølgende behandling af det særskilt indsamlede affald, for hvilket deponering giver det bedste miljøresultat i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte direktiv.

3a. Medlemsstaterne bestræber sig på fra 2030 at sikre, at alt affald, der er egnet til genanvendelse eller anden nyttiggørelse, navnlig i kommunalt affald, ikke modtages på et deponeringsanlæg med undtagelse af affald, for hvilket deponering giver det bedste miljøresultat i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2008/98/EF.

Medlemsstaterne medtager oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykke, i de affaldshåndteringsplaner, som er omhandlet i artikel 28 i direktiv 2008/98/EF, eller i andre strategidokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område.

- 4. Det er forbudt at fortynde eller blande affald med det ene formål at opfylde kriterierne for modtagelse af affald.
- 5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mængden af deponeret kommunalt affald senest i 2035 er reduceret til 10 % eller mindre af den samlede mængde kommunalt affald produceret (efter vægt).
- 6. En medlemsstat kan udsætte fristen for opfyldelse af målet omhandlet i stk. 5 med op til fem år, forudsat at den pågældende medlemsstat:
 - a) deponerede mere end 60 % af sit kommunale affald produceret i 2013, som indberettet via OECD's og Eurostats fælles spørgeskema, og
 - b) senest 24 måneder før den frist, der er fastsat i stk. 5 i nærværende artikel underretter Kommissionen om sin hensigt om at forlænge fristen og forelægger en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IV til dette direktiv. Denne plan kan kombineres med en gennemførelsesplan, der forelægges i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 2008/98/EF.

7. Inden for tre måneder efter modtagelsen af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 6, litra b), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene i bilag IV. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.
8. Udsættes fristen i overensstemmelse med stk. 6, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger for senest i 2035 at reducere mængden af deponeret kommunalt affald til 25 % eller mindre af den samlede mængde produceret kommunalt affald (efter vægt).
9. Kommissionen gennemgår senest den 31. december 2024 målet, der er fastsat i stk. 5, med henblik på at fastholde det eller, hvis det er relevant, reducere det, overveje et kvantitativt mål pr. indbygger for deponering og indføre begrænsninger for deponering af andet ikke-farligt affald end kommunalt affald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 5a – Regler for beregning af, om målene er opfyldt

1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 5, stk. 5 og 6, er opfyldt, gælder følgende:
 - a) vægten af det kommunale affald, der produceres og sendes til deponering, beregnes i et givent kalenderår
 - b) vægten af affald, der hidrører fra behandlingsoperationer forud for genanvendelse eller anden nyttiggørelse af kommunalt affald såsom sortering eller mekanisk-biologisk behandling, og som efterfølgende deponeres, medregnes i vægten af kommunalt affald, der rapporteres som deponeret
 - c) vægten af kommunalt affald, der indgår i forbrændingsbortskaffelsesoperationer med henblik på bortskaffelse, og vægten af affald, der produceres i operationer til stabilisering af den bionedbrydelige fraktion af kommunalt affald med henblik på efterfølgende deponering, rapporteres som deponeret
 - d) vægten af affald, der produceres i forbindelse med operationer med henblik på genanvendelse eller anden nyttiggørelse af kommunalt affald, og som efterfølgende deponeres, medregnes ikke i vægten af kommunalt affald, der rapporteres som deponeret.
2. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af deponeret kommunalt affald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1 opfyldes. De kan anvende det system, som er fastlagt i overensstemmelse med artikel 11a, stk. 3, i direktiv 2008/98/EF, til dette formål.

3. Når kommunalt affald overføres til en anden medlemsstat eller eksporteres fra Unionen med henblik på deponering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006¹⁰, medregnes det i den mængde af affald, der er deponeret, i overensstemmelse med stk. 1, af den medlemsstat, hvori det pågældende affald blev indsamlet.
4. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikel vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, verificering og rapportering af data. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

Artikel 5b – Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur en rapport om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 5, stk. 5 og 6, senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.
2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:
 - a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
 - b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
 - c) eksempler på bedste praksis, der anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.

Artikel 5c – Udveksling af information og bedste praksis

Kommissionen tilrettelægger en regelmæssig udveksling af information og af bedste praksis mellem medlemsstaterne, herunder, hvor det er relevant, med regionale og lokale myndigheder, om den praktiske gennemførelse af kravene i dette direktiv

Artikel 6 – Affaldstyper, der kan modtages i de forskellige kategorier deponeringsanlæg

Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger:

- a) at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg. Det er muligt ikke at lade denne bestemmelse omfatte inert affald, som det ikke er teknisk muligt at behandle, eller alle andre former for affald, for hvilke en sådan behandling ikke bidrager til direktivets mål som nævnt i artikel 1, ved at nedbringe mængden af affald eller farerne for menneskers sundhed eller miljøet.

Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med dette litra, ikke hindrer opfyldelsen af målsætningerne i direktiv 2008/98/EF, og dette gælder navnlig affaldshierarkiet

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

og forhøjelsen af målet for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, som er fastsat i samme direktivs artikel 11.

- b) at kun farligt affald, der opfylder de kriterier, der er fastsat i overensstemmelse med bilag II, deponeres på deponeringsanlæg for farligt affald

- c) at deponeringsanlæg for ikke farligt affald kan anvendes til:
 - i. dagrenovation
 - ii. ikke farligt affald af enhver anden oprindelse, der opfylder kriterierne for modtagelse af affald på deponeringsanlæg for ikke farligt affald fastsat i overensstemmelse med bilag II
 - iii. stabilt, ikke reaktivt farligt affald (f.eks. i fast form, omdannet til glas) med udvaskningsegenskaber, som svarer til egenskaberne hos det ikke farlige affald, der henvises til i nr. ii), der opfylder de relevante modtagelseskriterier, der er fastlagt i overensstemmelse med bilag II. Dette farlige affald må ikke deponeres i celler, der er beregnet til bionedbrydeligt ikke farligt affald

- d) at deponeringsanlæg for inert affald kun anvendes til inert affald.

Artikel 7 – Ansøgning om godkendelse

Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger, at en sagsøgning om godkendelse af et deponeringsanlæg mindst indeholder oplysninger om følgende:

- a) ansøgerens identitet samt operatørens identitet, hvis disse er forskellige

- b) arten og den samlede mængde af det affald, der skal deponeres

- c) deponeringsanlæggets påtænkte kapacitet

- d) beskrivelse af deponeringsanlægget, herunder de hydrogeologiske og geologiske forhold

- e) påtænkte metoder til forureningsforebyggelse og -bekæmpelse

- f) påtænkt drifts-, overvågnings- og kontrolplan

- g) påtænkt plan for nedluknings- og efterbehandlingsprocedurer
- h) hvis der kræves en vurdering i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet¹¹, de oplysninger, bygherren har afgivet i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 5
- i) ansøgerens sikkerhedsstillelse eller andre tilsvarende forholdsregler, som kræves i henhold til artikel 8, litra a), nr. iv).

Efter at godkendelsen er udstedt, stilles disse oplysninger til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets kompetente statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål.

Artikel 8 – Betingelser for udstedelse af en godkendelse

Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger:

- a) at den kompetente myndighed kun godkender et deponeringsanlæg, hvis den har vished for:
 - i. at projektet opfylder alle de relevante krav i dette direktiv, herunder bilagene, jf. dog artikel 3, stk. 4 og 5
 - ii. at ledelsen af deponeringsanlægget varetages af en fysisk person, der er teknisk kompetent til at lede anlægget; at faglig og teknisk oplæring og uddannelse af deponeringsanlæggets operatører og personale er sikret
 - iii. at deponeringsanlægget vil blive drevet således, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og begrænsning af følgerne af sådanne ulykker
 - iv. at ansøgeren på grundlag af nærmere bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne, inden deponeringen påbegyndes, har truffet eller vil træffe passende forholdsregler i form af sikkerhedsstillelse eller tilsvarende med henblik på at sikre, at de forpligtelser (herunder foranstaltninger til efterbehandling), som følger af den i henhold til direktivet udstedte godkendelse, opfyldes, og at nedlukningsprocedurerne i artikel 13 følges. Denne sikkerhed eller tilsvarende tilbageholdes, så længe anlægget er genstand for vedligeholdelse og efterbehandling i overensstemmelse med artikel 13, litra d). Medlemsstaterne kan efter eget valg erklære, at dette punkt iv) ikke finder anvendelse på deponeringsanlæg for inert affald
- b) at projektet er i overensstemmelse med den eller de relevante affaldshåndteringsplaner, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF

¹¹ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40. Direktivet er ændret ved direktiv 97/11/EF (EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5).

- c) at den kompetente myndighed, inden deponeringen påbegyndes, aflægger et kontrolbesøg på anlægget for at sikre sig, at det opfylder de relevante godkendelsesbetingelser. Dette begrænser på ingen måde operatørens ansvar i henhold til godkendelsesbetingelserne.

Artikel 9 – Godkendelsens indhold

Som supplerung og nærmere specificering af kravene i artikel 9 i direktiv 75/442/EØF og i artikel 9 i direktiv 96/61/EF skal godkendelser af deponeringsanlæg mindst indeholde følgende angivelser:

- a) deponeringsanlæggets kategori
- b) en liste over de nærmere definerede affaldstyper og den samlede mængde affald, det er tilladt at deponere på deponeringsanlægget
- c) kravene til deponeringsanlæggets forberedelse og drift samt til overvågnings- og kontrolprocedurerne, herunder beredskabsplaner (bilag III, punkt 4.B), samt foreløbige krav til nedlukning og efterbehandling
- d) en forpligtelse for ansøgeren til mindst en gang om året at aflægge beretning til den kompetente myndighed om de deponerede affaldstyper og -mængder og om resultaterne af overvågningsprogrammet som krævet i artikel 12 og 13 og bilag III.

Artikel 10 – Omkostninger ved affaldsdeponering

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at alle omkostninger ved etablering og drift af et deponeringsanlæg, herunder så vidt muligt omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelse eller tilsvarende som omhandlet i artikel 8, litra a), nr. iv), og de anslåede omkostninger ved deponeringsanlæggets nedlukning samt efterbehandling i en periode på mindst 30 år er dækket af den betaling, operatøren forlanger for deponering af en hvilken som helst type affald på anlægget. Med forbehold af kravene i Rådets direktiv 90/313/EF af 17. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger¹² sørger medlemsstaterne for, at indsamling og benyttelse af eventuelle nødvendige oplysninger om omkostningerne sker på en gennemsigtig måde.

Artikel 11 – Procedurer for modtagelse af affald

1. Medlemsstaterne træffer følgende foranstaltninger forud for modtagelse af affald på et deponeringsanlæg:
 - a) indehaveren eller operatøren skal inden eller på leveringstidspunktet eller på tidspunktet for den første af en række leverancer, hvis der er tale om samme type affald, med de relevante papirer kunne dokumentere, at det pågældende affald kan modtages på anlægget i

¹² EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

overensstemmelse med betingelserne i godkendelsen, og at det opfylder de kriterier for modtagelse af affald, der er fastsat i bilag II

- b) operatøren skal overholde følgende modtagelsesprocedurer
- kontrol af affaldspapirerne, herunder dokumenter i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/689/EØF og, hvor de finder anvendelse, dokumenter i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab¹³
 - visuel inspektion af affaldet ved indgangen og på deponeringsstedet samt, hvis det er relevant, efterprøvning af, om affaldet er i overensstemmelse med den beskrivelse, indehaveren har anført i sine papirer. Hvis det er nødvendigt at udtage stikprøver med henblik på gennemførelse af bilag II, punkt 3, niveau 3, skal analyseresultaterne opbevares og prøveudtagningen foretages i overensstemmelse med bilag II, punkt 5. Prøverne skal opbevares mindst en måned
 - registrering af det deponerede affald med angivelse af mængde, karakteristika og oprindelse, leveringsdato, producent eller, for dagrenovation, indsamler og, for farligt affald, den nøjagtige placering på deponeringsanlægget. Disse oplysninger stilles til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets kompetente statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål

c) deponeringsanlæggets operatør skal altid udstede en skriftlig kvittering for modtagelse af hver leverance, der modtages på anlægget

d) hvis affald ikke kan modtages på et givet deponeringsanlæg, skal operatøren, uden at det berører bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 259/93, straks underrette den kompetente myndighed om, at det pågældende affald ikke har kunnet modtages.

2. For deponeringsanlæg, der er undtaget fra dette direktiv i medfør af artikel 3, stk. 4 og 5, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- regelmæssig visuel inspektion af affaldet på deponeringsstedet for at sikre, at kun ikke farligt affald fra øen eller den isolerede bebyggelse modtages på anlægget, og
- at der føres et register over de deponerede mængder affald.

Artikel 12 – Kontrol og overvågning i driftsfasen

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at kontrol- og overvågningsprocedurerne i driftsfasen mindst opfylder følgende krav:

- a) operatøren af et deponeringsanlæg gennemfører under deponeringsanlæggets drift et kontrol- og overvågningsprogram som anført i bilag III
- b) operatøren underretter den kompetente myndighed om enhver betydelig negativ virkning på miljøet, der afsløres gennem kontrol- og overvågningsprocedurerne, og efterkommer vedkommende

¹³ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 120/97 (EFT L 22 af 24.1.1997, s. 14).

myndigheds afgørelse vedrørende arten af og tidspunktet for de udbedrende foranstaltninger, der skal træffes. Disse foranstaltninger træffes for operatørens regning.

Med en hyppighed, der fastsættes af den kompetente myndighed, og under alle omstændigheder mindst en gang om året indberetter operatøren på grundlag af aggregerede data samtlige overvågningsresultater til de kompetente myndigheder, således at disse kan fastslå, om driften er i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne, og øge deres viden om affaldets adfærd på deponeringsanlæggene

- c) kvalitetskontrollen af de analyser, der gennemføres i forbindelse med kontrol- og overvågningsprocedurerne, og/eller de analyser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra b), varetages af akkrediterede laboratorier.

Artikel 13 – Procedurer for nedlukning og efterbehandling

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at følgende, hvor det er relevant, finder sted i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne:

- a) nedlukningsproceduren for et deponeringsanlæg eller en del deraf indledes:
 - i. når de relevante betingelser i godkendelsen er opfyldt, eller
 - ii. med tilladelse fra den kompetente myndighed efter anmodning fra operatøren, eller
 - iii. når den kompetente myndighed træffer begrundet beslutning herom
- b) et deponeringsanlæg eller en del deraf kan kun betragtes som endeligt nedlukket, når den kompetente myndighed har udført en afsluttende inspektion på stedet og har vurderet alle operatørens beretninger og meddelt operatøren sin godkendelse af nedlukningen. Dette begrænser på ingen måde operatørens ansvar i henhold til godkendelsesbetingelserne
- c) når deponeringsanlægget er endeligt nedlukket, er operatøren ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning og kontrol i efterbehandlingsfasen, så længe den kompetente myndighed kræver det under hensyntagen til, hvor længe deponeringsanlægget kan udgøre en fare.

Operatøren underretter den kompetente myndighed om enhver betydelig negativ virkning på miljøet, der afsløres gennem kontrolprocedurerne, og efterkommer vedkommende myndigheds afgørelse vedrørende arten af og tidspunktet for de udbedrende foranstaltninger, der skal træffes

- d) så længe den kompetente myndighed mener, at deponeringsanlægget må formodes at kunne medføre en fare for miljøet og med forbehold af fællesskabsregler og national lovgivning med hensyn til affaldsindehaverens ansvar, er deponeringsanlæggets operatør ansvarlig for overvågning og analyse af gas og perkolat fra deponeringsanlægget og af grundvandsforholdene i nærheden af anlægget i overensstemmelse med bilag III.

Artikel 14 – Bestående deponeringsanlæg

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse, kun fortsætter driften, hvis nedennævnte skridt gennemføres snarest muligt og senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1:

- a) senest et år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal operatøren af et deponeringsanlæg udarbejde en overgangsplan for anlægget, som forelægges de kompetente myndigheder til godkendelse, og som omfatter de i artikel 8 nævnte forhold samt eventuelle udbedrende foranstaltninger, som operatøren finder nødvendige for at opfylde kravene i dette direktiv med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1
- b) efter at have fået overgangsplanen forelagt træffer de kompetente myndigheder på grundlag af overgangsplanen og bestemmelserne i dette direktiv endelig afgørelse om, hvorvidt driften kan fortsætte. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at deponeringsanlæg, som ikke har fået tilladelse til fortsat drift i overensstemmelse med artikel 8, nedlukkes snarest muligt i overensstemmelse med artikel 7, litra g), og artikel 13
- c) på grundlag af den godkendte overgangsplan giver de kompetente myndigheder tilladelse til det nødvendige arbejde og fastsætter en overgangsperiode til gennemførelse af planen. Alle bestående deponeringsanlæg skal overholde kravene i dette direktiv med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1, senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1
- d)
 - i) senest et år efter datoen i artikel 18, stk. 1, finder artikel 4, 5 og 11 samt bilag II anvendelse på deponeringsanlæg for farligt affald
 - ii) senest tre år efter datoen i artikel 18, stk. 1, finder artikel 6 anvendelse på deponeringsanlæg for farligt affald.

Artikel 15 - Rapportering

1. Medlemsstaterne rapporterer dataene for hvert kalenderår vedrørende gennemførelsen af artikel 5, stk. 2, 5 og 6, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

Den første rapporteringsperiode om gennemførelsen af artikel 5, stk. 5 og 6, begynder i det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der fastlægger formatet for rapportering i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, og skal dække data for den pågældende rapporteringsperiode.

2. Medlemsstaterne rapporterer data vedrørende gennemførelsen af artikel 5, stk. 2, indtil den 1. januar 2025.

3. Dataene, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport.
4. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af data og derefter hvert fjerde år.
5. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

Artikel 15a - Instrumenter til fremme af en omstilling til en mere cirkulær økonomi

Med henblik på at bidrage til at nå målsætningerne i dette direktiv anvender medlemsstaterne økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, som skal tilskynde til anvendelse af affaldshierarkiet. Sådanne instrumenter og foranstaltninger kan omfatte dem, som er angivet i bilag IVa til direktiv 2008/98/EF, eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.«

Artikel 15b - Bestemmelse af permeabilitetskoefficienten for deponeringsanlæg

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger den metode, der skal anvendes til at bestemme permeabilitetskoefficienten for deponeringsanlæg, på stedet og for hele det område, anlægget dækker. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

Artikel 15c – EU-standard for prøveudtagning af affald

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter til udvikling af en standard for prøveudtagning af affald. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2. Indtil disse gennemførelsesretsakter er vedtaget, kan medlemsstaterne anvende nationale standarder og procedurer.

Artikel 16 – Revision af bilagene

Kommissionen reviderer løbende bilagene og fremsætter om nødvendigt passende lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 17 - Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁴.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ((EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 18 – Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19 - Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 20 - Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26. april 1999.

På Rådets vegne

J. FISCHER

Formand

BILAG I - GENERELLE KRAV TIL ALLE KATEGORIER DEPONERINGSANLÆG

1. Beliggenhed

1.2. Et deponeringsanlæg kan kun godkendes, hvis dets karakteristika med hensyn til de ovennævnte krav eller de fornødne udbedrende foranstaltninger viser, at deponeringsanlægget ikke indebærer en alvorlig miljørisiko.

1.1 Ved placeringen af et deponeringsanlæg skal der tages hensyn til:

- a) afstanden fra deponeringsanlæggets afgrænsning til boligområder og rekreative områder, vandveje, vandområder og andre landbrugs- og byområder
- b) forekomsten af grundvand, kystnære vandområder eller fredede arealer i området
- c) områdets geologiske og hydrogeologiske forhold
- d) risikoen for oversvømmelse, sætning, jordskred eller laviner på anlægget
- e) beskyttelse af natur- eller kulturværdier i området.

1.2. Et deponeringsanlæg kan kun godkendes, hvis dets karakteristika med hensyn til de ovennævnte krav eller de fornødne udbedrende foranstaltninger viser, at deponeringsanlægget ikke indebærer en alvorlig miljørisiko.

1.2 Et deponeringsanlæg kan kun godkendes, hvis dets karakteristika med hensyn til de ovennævnte krav eller de fornødne udbedrende foranstaltninger viser, at deponeringsanlægget ikke indebærer en alvorlig miljørisiko.

2. Vandkontrol og håndtering af perkolat

På grundlag af deponeringsanlæggets karakteristika og de klimatiske forhold træffes der passende foranstaltninger med henblik på:

- at kontrollere vandmængden fra nedbør, som trænger ind i det deponerede affald
- at undgå, at overfladevand og/eller grundvand trænger ind i det deponerede affald
- at opsamle forurenede vand og perkolat. Hvis en vurdering, der er foretaget under hensyn til deponeringsanlæggets beliggenhed og det affald, der skal modtages, viser, at deponeringsanlægget ikke udgør en potentiel fare for miljøet, kan den kompetente myndighed beslutte, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse
- at behandle opsamlet forurenede vand og perkolat fra deponeringsanlægget, så det opnår en sådan kvalitet, at det kan udledes.

Ovennævnte bestemmelser finder ikke obligatorisk anvendelse på deponeringsanlæg for inert affald.

3. Beskyttelse af jord og vand

3.1 Et deponeringsanlæg skal placeres og udformes således, at det opfylder de nødvendige betingelser for at hindre forurening af jord, grundvand eller overfladevand og sikrer en effektiv opsamling af perkolat i de tilfælde og efter de retningslinjer, der er fastsat i punkt 2. Jord, grundvand og overfladevand beskyttes ved en kombination af en geologisk barriere og en bundmembran i driftsfasen/aktivitetsfasen og ved en kombination af en geologisk barriere og en topmembran i den inaktive fase/efter nedlukningen.

3.2 Betingelserne for en geologisk barriere er opfyldt, når de geologiske og hydrogeologiske forhold under og omkring deponeringsanlægget har tilstrækkelig tilbageholdelsesevne til at afværge en potentiel risiko for jord og grundvand.

Deponeringsanlæggets bund og sider skal bestå af et minerallag, der opfylder de krav vedrørende permeabilitet og tykkelse, der som kombineret effekt med hensyn til beskyttelse af jord, grundvand og overfladevand mindst svarer til effekten af følgende krav:

- deponeringsanlæg for farligt affald: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; tykkelse ≥ 5 m
- deponeringsanlæg for ikke farligt affald: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; tykkelse ≥ 1 m
- deponeringsanlæg for inert affald: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; tykkelse ≥ 1 m

hvor m/s = meter/sekund.

Hvis den geologiske barriere ikke i sig selv opfylder ovennævnte betingelser, kan den udbygges kunstigt og forstærkes på anden måde, således at der opnås en tilsvarende beskyttelse. En kunstig geologisk barriere må ikke have en tykkelse på under 0,5 meter.

3.3 Den ovennævnte geologiske barriere skal suppleres med et perkolatopsamlings- og forseglingsystem i overensstemmelse med følgende principper til sikring af, at der ved deponeringsanlæggets bund akkumuleres mindst mulig perkolat:

Perkolatopsamling og bundforsegling

Deponeringsanlæggets kategori	ikke farligt affald	farligt affald
kunstig forseglingsmembran	kræves	kræves
dræningslag $\geq 0,5$ meter	kræves	kræves

Medlemsstaterne kan fastsætte generelle eller specifikke krav til deponeringsanlæg for inert affald og til arten af ovennævnte tekniske midler.

Hvis den kompetente myndighed efter en vurdering af den potentielle fare for miljøet mener, at der er behov for at hindre perkolatdannelse, kan der stilles krav om overfladeforsegling. Det anbefales, at der stilles følgende krav til overfladeforseglingen:

Deponeringsanlæggets kategori	ikke farligt affald	farligt affald
gasafledningslag	kræves	kræves ikke
kunstig forseglingsmembran	kræves ikke	kræves
impermeabelt minerallag	kræves	kræves
dræningslag > 0,5 meter	kræves	kræves
dækkende jordlag > 1 meter	kræves	kræves

3.4 Hvis den kompetente myndighed på grundlag af en miljørisikovurdering, der navnlig tager hensyn til direktiv 80/68/EØF¹⁵, i overensstemmelse med punkt 2 ("vandkontrol og håndtering af perkolat") finder, at der ikke er behov for opsamling og behandling af perkolat, eller hvis det er godtgjort, at deponeringen ikke giver anledning til potentiel fare for jord, grundvand eller overfladevand, kan kravene i punkt 3.2 og 3.3 begrænses i overensstemmelse hermed. I forbindelse med deponeringsanlæg for inert affald kan disse krav tilpasses i den nationale lovgivning.

4. Kontrol med gasser

4.1 Der træffes passende foranstaltninger for at kontrollere ophobning og udsivning af gasser fra deponeringsanlægget (bilag III).

4.2 Gasser fra deponeringsanlæg opsamles fra alle deponeringsanlæg, der modtager bionedbrydeligt affald, og gasserne behandles og anvendes. Hvis den opsamlede gas ikke kan anvendes til fremstilling af energi, skal den afbrændes.

4.3 Opsamling, behandling og anvendelse af gas fra deponeringsanlæg i henhold til punkt 4.2 skal ske på en sådan måde, at miljøskader eller miljøforringelse og sundhedsfare begrænses mest muligt.

5. Gener og farer

Der træffes foranstaltninger for at mindske gener og farer fra deponeringsanlægget som følge af:

- emission af lugte og støv
- materialer, der transporteres med vinden
- støj og trafik

¹⁵ EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48)

- fugle, skadedyr og insekter
- dannelse af aerosoler
- brand.

Deponeringsanlæg skal udstyres på en sådan måde, at snavs fra anlægget ikke spredes til offentlige veje og det omgivende landområde.

6. Stabilitet

Affaldet skal placeres på deponeringsanlægget på en sådan måde, at affaldsmassen og de dertil knyttede strukturers stabilitet sikres, og navnlig således at affaldet ikke skrider. Hvis der opføres en kunstig barriere, skal det, under hensyn til deponeringsanlæggets morfologi, sikres, at det geologiske substrat er tilstrækkelig stabilt til at hindre, at sætning forvolder skade på barrieren.

7. Afspærring

Deponeringsanlæg skal sikres, således at der ikke er fri adgang til anlægget. Portene til anlægget skal holdes aflåst uden for anlæggets åbningstid. For hvert anlæg bør kontrol- og adgangssystemet omfatte et program med foranstaltninger til at afsløre og forebygge illegal dumpning af affald.

8. Midlertidig oplagring af metallisk kviksølv

Der stilles følgende krav til midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år:

- Metallisk kviksølv oplagres adskilt fra andet affald.
- Beholdere oplagres i opsamlingsbassiner, der er beklædt, så de er fri for revner og huller og uigennemtrængelige for metallisk kviksølv, og hvis indeslutningsvolumen er stort nok til den oplagrede mængde kviksølv.
- Oplagringsstedet skal være udstyret med tekniske eller naturlige barrierer, som er tilstrækkelige til at beskytte miljøet mod kviksølvudslip, og have et indeslutningsvolumen, der er stort nok til den oplagrede mængde kviksølv.
- Oplagringsstedets gulve skal være dækket af kviksølvbestandige forseglingsmidler. De skal have hældning mod et opsamlingsbækken.
- Oplagringsstedet skal være udstyret med et brandbeskyttelsessystem.
- Beholderne skal oplagres, så de let kan tages ud igen

BILAG II - KRITERIER OG PROCEDURER FOR AFFALDSMODTAGELSE

1. Indledning

Dette bilag indeholder en beskrivelse af:

- de generelle principper for affaldsmottagelse på de forskellige kategorier deponeringsanlæg. Den fremtidige affaldsklassifikationsprocedure bør bygge på disse principper
- retningslinjer for foreløbige affaldsmottagelsesprocedurer, der skal følges, indtil der er udarbejdet en ensartet procedure for affaldsklassifikation og -mottagelse. Denne procedure skal sammen med de relevante prøveudtagningsprocedurer udarbejdes af det tekniske udvalg, der er omhandlet i direktivets artikel 16. Det tekniske udvalg udarbejder kriterier, der skal opfyldes, for at visse typer farligt affald kan modtages på deponeringsanlæg for ikke farligt affald. Disse kriterier skal navnlig tage hensyn til sådant affalds udvaskningsegenskaber på kort, mellemlang og lang sigt. Disse kriterier udarbejdes senest to år efter direktivets ikrafttræden. Det tekniske udvalg udarbejder desuden kriterier, der skal opfyldes, for at affald kan modtages til underjordisk opbevaring. Der skal i forbindelse med disse kriterier især tages hensyn til, at det må kunne forventes, at affaldets bestanddele ikke reagerer indbyrdes eller med den bjergart, hvori affaldet skal opbevares.

Det tekniske udvalgs arbejde, med undtagelse af forslag til standardisering af kontrol-, prøveudtagnings- og analysemetoder som omhandlet i bilagene til direktivet, der skal vedtages inden to år efter direktivets ikrafttræden, skal være tilendebragt senest tre år efter direktivets ikrafttræden og skal gennemføres under hensyntagen til målene i direktivets artikel 1.

2. Generelle principper

Affaldets sammensætning, perkolatavgivelse, adfærd på lang sigt og generelle egenskaber skal fastslås så nøjagtigt som muligt. Mottagelse af affald på et deponeringsanlæg kan baseres på lister over modtaget eller afvist affald, bestemt ud fra affaldets art og oprindelse, og på analysemetoder og grænseværdier for egenskaberne ved det affald, der skal modtages. De fremtidige procedurer for affaldsmottagelse, som beskrevet i dette direktiv, skal så vidt muligt baseres på standardiserede affaldsanalysemetoder og grænseværdier for egenskaberne ved det affald, der skal modtages.

Inden fastlæggelsen af disse analysemetoder og grænseværdier skal medlemsstaterne i det mindste udarbejde nationale lister over affald, der skal modtages eller afvises på de enkelte affaldsanlægskategorier, eller fastlægge de kriterier, affaldet skal opfylde for at blive opført på listerne. Mottagelsen af en affaldstype på et deponeringsanlæg tilhørende en given kategori er betinget af, at affaldstypen er opført på en relevant national liste eller opfylder kriterier, der svarer til dem, der kræves for optagelse på listen. Disse lister eller de tilsvarende kriterier samt analysemetoderne og grænseværdierne skal sendes til Kommissionen senest seks måneder efter dette direktivs gennemførelse, eller når de er vedtaget på nationalt plan.

Disse lister eller mottagelseskriterier skal anvendes ved udarbejdelsen af anlægsspecifikke lister, dvs. lister over accepteret affald som specificeret i godkendelsen i henhold til direktivets artikel 9.

Kriterierne for optagelse af affald på referencelisterne eller for mottagelse af affald på en kategori deponeringsanlæg kan bygge på anden lovgivning og/eller på affaldets egenskaber.

Kriterier for mottagelse på en specifik kategori deponeringsanlæg skal bygge på overvejelser vedrørende:

- beskyttelse af det omgivende miljø (navnlig grundvand og overfladevand)
- beskyttelse af miljøbeskyttelsessystemerne (f.eks. membraner og perkolatbehandlingssystemer)
- beskyttelse af de ønskede affaldsstabiliseringsprocesser på deponeringsanlægget
- beskyttelse mod farer for menneskers sundhed.

Eksempler på kriterier, der bygger på affaldets egenskaber:

- krav om kendskab til den samlede sammensætning
- begrænsning af mængden af organisk stof i affaldet
- krav eller begrænsninger vedrørende bionedbrydeligheden af affaldets organiske bestanddele
- begrænsninger af mængden af nærmere angivne, potentielt skadelige/farlige bestanddele (i relation til de ovennævnte beskyttelseskriterier)
- begrænsninger af den potentielle og forventede perkolatafgivelse fra nærmere angivne, potentielt skadelige/farlige bestanddele (i relation til de ovennævnte beskyttelseskriterier)
- de økotoxikologiske egenskaber ved affaldet og perkolatet herfra.

Modtagelseskriterier, der bygger på affaldets egenskaber, skal generelt være meget detaljerede for deponeringsanlæg for inert affald og kan være mindre detaljerede for deponeringsanlæg for ikke farligt affald og endnu mindre detaljerede for deponeringsanlæg for farligt affald som følge af det højere miljøbeskyttelsesniveau for de to sidstnævnte anlægskategorier.

3. Generelle procedurer for testning og modtagelse af affald

Den generelle karakteristik og testning af affald skal bygge på følgende hierarki, der omfatter tre niveauer:

Niveau 1: Grundlæggende karakteristik: Denne består i en grundig bestemmelse, ved hjælp af standardiserede analyse- og adfærdstestningsmetoder, af affaldets udvaskningsegenskaber på kort og lang sigt og/eller af dets karakteristiske egenskaber.

Niveau 2: Overensstemmelsestestning: Denne består i regelmæssig testning med enklere standardiserede analyse- og adfærdstestningsmetoder til bestemmelse af, om affaldet er i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne og/eller specifikke referencekriterier. Testene vedrører nøglevariabler og egenskaber, som er identificeret ved den grundlæggende karakteristik.

Niveau 3: Kontrol på stedet: Denne kontrol består i hurtige kontrolmetoder til bekræftelse af, at affaldet er det samme som det affald, der er underkastet overensstemmelsestestning og beskrevet i ledsagedokumenterne. Den kan blot bestå i en visuel inspektion af en affaldsmængde før og efter deponering på anlægget.

Før en given affaldstype kan optages på en referenceliste, skal den normalt karakteriseres på niveau 1 og opfylde de relevante kriterier. For at kunne forblive på en anlægsspecifik liste skal en given affaldstype testes regelmæssigt (f.eks. årligt) på niveau 2 og opfylde de relevante kriterier. Alle affaldsmængder, der tilgår deponeringsanlægget, skal undergives kontrol på niveau 3.

Visse affaldstyper kan varigt eller midlertidigt undtages fra testning på niveau 1. En sådan undtagelse kan være begrundet i, at det ikke er praktisk muligt at gennemføre testningen, at der ikke foreligger

passende testningsprocedurer og modtagelseskriterier, eller at lovgivningen indeholder andre regler herom.

4. Retningslinjer for foreløbige affaldsmodtagelsesprocedurer

Indtil dette bilag er fuldstændigt, er kun testning på niveau 3 obligatorisk, idet niveau 1 og 2 anvendes i den udstrækning, det er muligt. I den foreløbige fase skal affald, der modtages på et deponeringsanlæg af en given kategori, enten være opført på en restriktiv national eller anlægsspecifik liste for den pågældende kategori deponeringsanlæg eller opfylde kriterier, der svarer til dem, der kræves for opførelse på listen.

Følgende generelle retningslinjer kan anvendes med henblik på fastsættelse af foreløbige kriterier for affaldsmodtagelse på de tre hovedkategorier af deponeringsanlæg eller for optagelse på de tilsvarende lister:

Deponeringsanlæg for inert affald: kun inert affald som defineret i artikel 2, litra e), kan optages på listen.

Deponeringsanlæg for ikke farligt affald: affald, der er omfattet af direktiv 91/689/EØF, kan ikke optages på listen.

Deponeringsanlæg for farligt affald: en foreløbig skitse til liste over deponeringsanlæg for farligt affald må kun indeholde de affaldstyper, som er omfattet af direktiv 91/689/EØF. Disse affaldstyper bør imidlertid ikke medtages på listen uden forudgående behandling, hvis de har et så stort samlet indhold af eller frembyder en så stor risiko for perkolatafgivelse af potentielt farlige bestanddele, at der på kort sigt opstår fare for de ansattes sundhed eller for miljøet, eller at det udgør en hindring for tilstrækkelig affaldsstabilisering inden for deponeringsanlæggets projekterede levetid.

5. Udgået

6. Særlige krav angående metallisk kviksølv

Der stilles følgende krav til midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år:

A. Kviksølvets sammensætning

Metallisk kviksølv skal opfylde følgende specifikationer:

- Kviksølvindholdet skal være større end 99,9 vægtprocent.
- Der må ikke være urenheder, som kan angribe kulstofstål eller rustfrit stål (f.eks. opløsninger af salpetersyre eller chlorider).

B. Indeslutning

Beholdere, der bruges til oplagring af metallisk kviksølv, skal være korrosions- og stødsikre. Svejsesømme skal derfor undgås. Beholderne skal navnlig opfylde følgende specifikationer:

- Beholdermateriale: kulstofstål (mindst ASTM A36) eller rustfrit stål (AISI 304, 316L).
- Beholderne skal være luft- og væsketætte.

- Beholderens yderside skal være modstandsdygtig over for oplagingsforholdene.
- Beholderens konstruktionstype skal bestå den faldprøvning og de tæthedsprøvninger, der er beskrevet i kapitel 6.1.5.3 og 6.1.5.4 i FN's henstillinger om transport af farligt gods, manualen for test og kriterier (UN Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria).

Beholderen må højst fyldes til 80 % af volumenet, så der er sikkerhed for tomrum nok til, at væskeekspansion på grund af høje temperaturer hverken bliver årsag til lækager eller til permanent deformation af beholderen.

C. Modtagelsesprocedurer

Der må kun modtages beholdere med attest på, at de opfylder kravene i dette afsnit.

Modtagelsesprocedurerne skal opfylde følgende krav:

- Der modtages kun metallisk kviksølv, som opfylder ovenstående mindstekrav for modtagelse.
- Beholderne inspiceres visuelt inden oplagring. Beskadigede, lækkende eller korroderede beholdere modtages ikke.
- Beholderne skal være påført et holdbart prægestempel, der viser beholderens identifikationsnummer, hvilket materiale den er fremstillet i, dens tomvægt, identifikation af fabrikanten og fremstillingsdato.
- Der skal være en permanent fastgjort plade med attestens identifikationsnummer på hver beholder.

D. Attest

Den i punkt C omhandlede attest skal indeholde følgende elementer:

- navn og adresse på affaldsproducenten
- navn og adresse på den, der er ansvarlig for påfyldningen
- sted og dato for påfyldning
- mængden af kviksølv
- kviksølvets renhedsgrad og, hvis det er relevant, en beskrivelse af urenhederne, herunder analyserapporten
- en bekræftelse på, at beholderne udelukkende har været brugt til transport/oplagring af kviksølv
- beholdernes identifikationsnumre
- eventuelle særlige bemærkninger.

Attesterne skal være udstedt af affaldsproducenten eller, hvis dette ikke er muligt, af den ansvarlige for affaldshåndteringen.

BILAG III - KONTROL- OG OVERVÅGNINGSPROCEDURER I FORBINDELSE MED DRIFT OG EFTERBEHANDLING

1. Indledning

Formålet med dette bilag er at beskrive minimumsprocedurene for den overvågning, der skal udføres med henblik på at kontrollere:

- at modtagelsen af affald til deponering er foregået i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for den pågældende deponeringsanlægskategori
- at processerne på deponeringsanlægget foregår som ønsket
- at miljøbeskyttelsessystemerne fungerer fuldt ud efter hensigten
- at betingelserne for godkendelsen af deponeringsanlægget er opfyldt.

2. Meteorologiske data

Hvis medlemsstaterne konkluderer, at vandbalancen udgør et effektivt redskab til at vurdere, om mængden af perkolat er stigende i det deponerede affald, eller om der sker udsivning fra anlægget, anbefales det, at følgende data indsamles ved overvågning af selve deponeringsanlægget eller fra den nærmeste meteorologiske station, så længe den kompetente myndighed kræver det i henhold til direktivets artikel 13, litra c):

	Drift	Efterbehandling
1.1. Nedbørsmængde	Dagligt	Dagligt og månedsværdier
1.2. Temperatur (min., maks., kl. 14.00 CET)	Dagligt	Månedligt gennemsnit
1.3. Fremherskende vinds retning og styrke	Dagligt	Ikke relevant
1.4. Fordampning (lysimeter) ⁽¹⁾	Dagligt	Dagligt og månedsværdier
1.5. Luftfugtighed (kl. 14.00 CET)	Dagligt	Månedligt gennemsnit

⁽¹⁾ Eller ved anden passende metode.

3. Emissionsdata: vand, perkolat og kontrol med gasser

Prøver af eventuelt perkolat og overfladevand skal indsamles på repræsentative steder. Prøveudtagningen af perkolat og målingen heraf (mængde og sammensætning) skal foregå særskilt alle de steder, hvor der udledes perkolat fra affaldet. Reference: Generelle retningslinjer for prøveudtagningsteknologi, dokument ISO 5667-2 (1991).

Eventuelt overfladevand skal overvåges mindst to steder, henholdsvis opstrøms og nedstrøms i forhold til deponeringsanlægget. Overvågningen af gasser skal være repræsentativ for hver af deponeringsanlæggets etaper.

Hypigheden af prøveudtagning og analyser fremgår af tabellen nedenfor.

For perkolat og vand udtages der til kontrol en prøve, der er repræsentativ for den gennemsnitlige sammensætning.

	Drift	Efterbehandling ⁽³⁾
2.1. Perkolatmængde	månedligt ⁽¹⁾ ⁽³⁾	hver sjette måned
2.2. Perkolatsammensætning ⁽²⁾	hvert kvartal ⁽³⁾	hver sjette måned
2.3. Overfladevandets mængde og sammensætning ⁽⁷⁾	hvert kvartal ⁽³⁾	hver sjette måned
2.4. Potentielle gasemissioner og lufttryk ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ osv.)	månedligt ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	hver sjette måned ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Frekvensen kan tilpasses efter deponeringsanlæggets morfologi (oven på jorden, underjordisk osv.) Dette skal anføres i godkendelsen.

⁽²⁾ Hvilke parametre der skal måles, og hvilke stoffer der skal analyseres, afhænger af det deponerede affalds sammensætning. Disse parametre skal anføres i godkendelsen og afspejle affaldets udvaskningsegenskaber.

⁽³⁾ Hvis en vurdering af dataene viser, at kontrol med længere mellemrum er lige så effektiv, kan der foretages en tilpasning. I perkolat skal ledningsevnen måles mindst en gang om året.

⁽⁴⁾ Disse målinger vedrører hovedsagelig indholdet af organisk materiale i affaldet.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂ og O₂ regelmæssigt; andre luftarter efter behov, afhængigt af affaldets sammensætning og under hensyntagen til udvaskningsegenskaberne.

⁽⁶⁾ Gasekstraktionssystemets effektivitet skal kontrolleres regelmæssigt.

⁽⁷⁾ Den kompetente myndighed kan på grundlag af deponeringsanlæggets karakteristika bestemme, at disse målinger ikke er nødvendige; den aflægger beretning herom efter fremgangsmåden i direktivets artikel 15.

2.1 og 2.2 finder kun anvendelse, når der opsamles perkolat (jf. punkt 2 i bilag I).

4. Grundvandsbeskyttelse

A. Prøveudtagning

Målingerne skal give oplysninger om det grundvand, der vil kunne berøres af deponeringsanlæggets drift, med mindst ét målepunkt i tilstrømningsområdet og to i afstrømningsområdet. Antallet af målepunkter kan forhøjes på grundlag af en særskilt hydrogeologisk undersøgelse, og hvis der er behov for tidlig afsløring af nedsivning af perkolat i grundvandet som følge af uheld.

Prøveudtagningen skal foregå mindst tre steder, inden deponering påbegyndes, med henblik på fastsættelse af referenceværdierne for fremtidig prøveudtagning. Reference: "Sampling Groundwaters, ISI 5667, Part 11, 1993".

B. Overvågning

De parametre, der skal analyseres i de udtagne prøver, skal fastsættes på grundlag af perkolatets forventede sammensætning og grundvandskvaliteten i området. Analyseparametrene skal udvælges under hensyntagen til bevægelserne i grundvandslaget. Parametrene kan omfatte vejledende

parametre, således at en tidlig opdagelse af ændringer i vandkvaliteten kan sikres¹⁶.

	Drift	Efterbehandling
Grundvandsniveau	Hver sjette måned ⁽¹⁾	Hver sjette m
Grundvandets sammensætning	Anlægsspecifik hyppighed ⁽²⁾ ⁽³⁾	Anlægsspe hyppighed

⁽¹⁾ Hvis grundvandsniveauet varier, skal hyppigheden øges.

⁽²⁾ Hyppigheden skal fastsættes på grundlag af muligheden for at træffe udbedrende foranstaltninger mellem to p ninger, hvis udløsningstærsklen nås, dvs. at hyppigheden skal fastsættes på grundlag af kendskab til og vi hastigheden af grundvandsstrømmen.

⁽³⁾ Hvis udløsningstærsklen nås (jf. litra C), skal resultatet bekræftes med endnu en prøveudtagning. Hvis udløsnin bekræftes, skal beredskabsplanen følges (specificeret i godkendelsen).

C. Udløsningstærskler For så vidt angår grundvandet anses betydelige miljøskader, som omhandlet i direktivets artikel 13 og 14, for at være indtrådt, hvis en analyse af en grundvandsprøve viser en væsentlig ændring af vandkvaliteten. Udløsningstærsklen fastlægges på grundlag af de specifikke hydrogeologiske formationer på det sted, hvor deponeringsanlægget er beliggende, og af grundvandskvaliteten. Udløsningstærsklen skal så vidt muligt fremgå af godkendelsen.

Måleresultaterne skal vurderes ved hjælp af kontrolkort med faste kontrolregler og niveauer for hver nedenstrøms prøveudtagningsboring. Kontrolniveauerne fastlægges på grundlag af lokale variationer i grundvandskvaliteten.

5. Deponeringsanlæggets topografi: data om det deponerede affald

	Drift	Efterbehandling
5.1. Det deponerede affalds struktur og sammensætning ⁽¹⁾	årligt	
5.2. Ændring i det deponerede affalds niveau (sætning)	årligt	årlig måling

⁽¹⁾ Data til situationsplanen for det givne deponeringsanlæg: areal, der anvendes til affald; affaldets mængde og sammensætning; deponeringsmetoder; tidspunkt for og varighed af deponeringen; beregning af deponeringsanlæggets restkapacitet.

(1)

6. Særlige krav angående metallisk kviksølv

Der stilles følgende krav til midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år:

A. Krav om overvågning, inspektion og beredskab

¹⁶ Anbefalede parametre: pH, TOC, phenol, tungmetaller, fluorid, As, olie/kulbrinter.

Deponeringsanlægget skal være udstyret med et system for kontinuerlig overvågning for kviksølvdampe med en følsomhed på mindst 0,02 mg kviksølv pr. m³. Der skal være følere i terrænniveau og i hovedhøjde. Systemet skal udløse en visuel og akustisk alarm. Systemet skal vedligeholdes hvert år.

Deponeringsanlægget og beholderne skal inspiceres visuelt af en bemyndiget person mindst en gang om måneden. Når der opdages en læk, skal operatøren straks træffe alle nødvendige forholdsregler for at undgå udslip af kviksølv til miljøet og genoprette kviksølvoplageringens sikkerhed. Eventuelle lækager skal anses for at have betydelig negativ virkning på miljøet, jf. artikel 12, litra b).

Der skal være adgang til beredskabsplaner og fornødent beskyttelsesudstyr til håndtering af metallisk kviksølv på anlægget.

B. Registerføring

Alle dokumenter, der indeholder oplysninger som omhandlet i bilag II, afsnit 6, og i dette afsnits punkt A, herunder den attest, der ledsager beholderen, og dokumenter om udtagning og forsendelse af det metalliske kviksølv efter den midlertidige oplagring samt dets bestemmelsessted og den påtænkte behandling, skal opbevares i mindst tre år, efter at oplagringen er ophørt.

BILAG IV - GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 5, STK. 6

Den gennemførelsesplan, der skal forelægges i henhold til artikel 5, stk. 6, skal indeholde følgende:

1. en vurdering af de tidligere, nuværende og forventede procentsatser for genanvendelse, deponering og anden behandling af kommunalt affald og de strømme, det består af
2. en vurdering af gennemførelsen af affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i henhold til artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF
3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 5, stk. 5, inden for den deri fastsatte tidsfrist, og en vurdering af den fristforlængelse, der er nødvendig for at nå dette mål
4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 5, stk. 8 for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, med det formål at skabe incitamentet til at anvende affaldshierarkiet, jf. artikel 4, stk. 1, i og bilag IVa til direktiv 2008/98/EF
5. en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er identificeret i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
6. oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler
7. foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og overvågning af resultater inden for affaldshåndtering.